

ALEXANDRU TKACENKO

VIAȚA FERICITEI XENIA
DIN SANKT PETERSBURG
POVESTITĂ COPIILOR

TRADUCERE DIN LIMBA RUSĂ DE MAXIM EVTODIEV

CARTE TIPĂRITĂ CU BINECUVÂNTAREA
ÎNALTPREASFINȚITULUI
TEOFAN
MITROPOLITUL MOLDOVEI ȘI BUCOVINEI

DOXOLOGIA
IAȘI, 2018

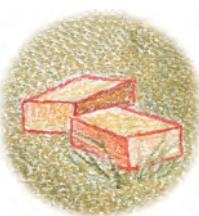

Lucruri neobișnuite se petreceau noaptea în cimitirul Smolensk din orașul Petersburg. Acolo se construia o nouă biserică din piatră. Prin mâinile pricepute ale meșterilor zidari, biserică se înălța din ce în ce mai mult. Dar cu cât lucrarea înainta, cu atât mai greu le era salahorilor să care cărămizi. Cine sunt salahorii? Cei care îl ajută pe maistru. Zile întregi aceştia cărau cărămizi de la sol până în vârful clădirii. Și nu luau câte o cărămidă, ci zece bucăți dintr-o dată, pentru a nu face vreun drum fără rost! Nu e de mirare că la o asemenea muncă grea erau tocmiți numai cei mai puternici și cei mai rezistenți bărbați. Dar și în cazul lor, spre sfârșitul zilei, cămașile erau atât de ude de transpirație, încât puteai să le storci!

Într-o dimineată, lucrătorii au observat că, în timpul nopții, cineva cărase un întreg munte de cărămizi pentru ei. Ce minuni mai sunt și acestea? Parcă ieri, când au plecat, nu mai era nici o cărămidă sus. Iar dimineața au venit și, ce să vadă? Iată-le cum stau pregătite, dragele de ele! Așteaptă nerăbdătoare momentul când vor fi zidite la locul lor, pentru ca noua biserică să se apropie mai mult de cer. Se mirară lucrătorii: cine era acel om misterios care îi ajuta? Si au hotărât să afle.

La finalul zilei, au coborât de pe zidurile bisericii în construcție. Dar în loc să plece acasă, s-au ascuns în tufișuri, așteptând să vadă cine avea să apară la lăsarea întunericului. Si răbdarea le-a fost răsplătită. Aproape de miezul nopții, când luna se ridicase deja, lângă zidurile bisericii a apărut... o femeie! Adevărul e că, nu se știe de ce, era îmbrăcată cu o manta jerpelită, pantaloni și șapcă

cu cozoroc, astfel că dintr-o parte putea fi ușor confundată cu un bărbat. Însă muncitorii, uimiți, au recunoscut-o chiar și la lumina slabă a lunii. Fără grabă, a așezat una peste alta cinci cărămizi, a luat toată grămada și a dus-o sus.

– Ce mai lucru! Doar acesta este Andrei Teodorovici, s-a mirat muncitorul cel mai Tânăr.

– Taci! Vedem și fără să ne spui tu că acesta-i Andrei Teodorovici, l-au întrerupt ceilalți.

– Haideți, fraților, să plecăm încetîșor de aici. Să nu deranjăm omul.

Iată ce lucruri neobișnuite se întâmplau noaptea în cimitirul Smolensk din orașul Petersburg.

Cine era oare acest ajutor de noapte? De ce se îmbrăca atât de ciudat?

Și cel mai important: de ce avea un nume atât de nepotrivit, un nume de bărbat – Andrei Teodorovici –, de vreme ce era femeie?

Tocmai despre acestea vom vorbi în povestirea noastră.

